

Sygn. akt IV U 959/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2016r. w S.

odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 lipca 2014 r. (Nr (...))

w sprawie M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. W. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 czerwca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2018 r.

Sygn. akt IV U 959/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2014r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje jej prawo renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona wskazała, iż od 21 lat choruje na epilepsję i ma od 4 do 5 ataków w ciągu miesiąca. Stan jej zdrowia pogarsza się, co potwierdza dokumentacja medyczna (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 lipca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych okoliczności, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. W. do 31 maja 2014r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 3 czerwca 2011r. o ustaleniu prawa renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 maja 2014r. k.64 akt rentowych).

W dniu 22 kwietnia 2014r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.66 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 9 czerwca 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 9 czerwca 2014r. k.68 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 lipca 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.70 akt rentowych, i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17 lipca 2014r. k.72 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 24 lipca 2014r. k.73 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 46 lat i wykształcenie zawodowe – cukiernik. W zawodzie tym pracowała od 1 września 1985r. do 12 grudnia 1993r. (świadcstwo pracy k.5 akt rentowych). Od 13 grudnia 1993r. ubezpieczona była uprawniona do renty inwalidzkiej trzeciej grupy (pierwsza decyzja z 27 stycznia 1994r. o przyznaniu renty inwalidzkiej), a następnie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy – aż do 31 maja 2014r.

Ubezpieczona cierpi na padaczkę od 13 roku życia oraz zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i L-S z nawracającym zespołem bólowym bez zespołu korzeniowego i bez upośledzenia funkcji ruchowej. Napady padaczkowe występują u niej średnio 3-5 razy na miesiąc, głównie w porze nocnej, przy czym nie odnotowano u ubezpieczonej napadów uogólnionych toniczno-klonicznych. Padaczka stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym i urządzeniach o wysokiej temperaturze, pracy w porze nocnej i do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Schorzenie to, przy aktualnym przebiegu, nie stanowi podstawy do uznania ubezpieczonej za osobę niezdolną do pracy w posiadanym zawodzie. Stan neurologiczny ubezpieczonej mieści się w granicach normy. Występujące u niej zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i L-S z nawracającymi zespołami bólowymi, aktualnie bez zespołu korzeniowego, bez objawów ubytkowych i bez upośledzenia funkcji ruchowej nie powodują niezdolności ubezpieczonej do pracy zawodowej (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.7 i 9 akt sprawy).

U ubezpieczonej występują również organiczne zaburzenia osobowości i zachowania z wtórnym osłabieniem funkcji poznawczych. Ubezpieczona ujawnia wzmożoną pobudliwość psychiczną i jest chwiejna emocjonalnie. W trudnych sytuacjach społecznych ujawnia nasilone reakcje emocjonalne o zabarwieniu depresyjnym. Aktualny potencjał intelektualny badanej oraz zaburzenia osobowości uwarunkowane zmianami organicznymi w o.u.n. w istotnym stopniu ograniczają zdolności opiniowanej do podjęcia zatrudnienia. Intelpekt ubezpieczonej plasuje się poniżej wartości przeciętnych. Wyniki przeprowadzonego badania psychologicznego metodą testów diagnozy organicznej wskazują na znaczne obniżenie zdolności do koncentracji, zdolności do zapamiętywania oraz nasiloną męczliwość psychiczną. Opisane osłabienie funkcji poznawczych ma charakter trwały i nie ulegnie istotnej poprawie pod wpływem leczenia. Również występująca u ubezpieczonej padaczka ma wpływ na ocenę jej stanu psychicznego. Obydwie jednostki chorobowe wzajemnie na siebie oddziałują i mają wpływ na ogólne funkcjonowanie społeczne badanej. Ubezpieczona z powodu padaczki ma ograniczenia w podjęciu pracy zarobkowej, a organiczne zaburzenia osobowości i zachowania dodatkowo ograniczają tę zdolność. Powyższe powoduje, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w okresie od 1 czerwca 2014 r. do 30 czerwca 2018r. (opinia biegłych psychologa i psychiatry k.33-38 akt sprawy wraz z opinią uzupełniającą tych biegłych k.56 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu – kierując się schorzeniami, na które cierpi ubezpieczona - Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii, neurologii, psychiatrii oraz psychologii. W ocenie biegłych ortopedy i neurologa, aktualny stan narządu ruchu oraz stan neurologiczny ubezpieczonej, w tym zdiagnozowana u niej padaczka nie sprowadzają na ubezpieczoną niezdolności do pracy zawodowej. Odmienne jest w przypadku stanu zdrowia psychicznego ubezpieczonej, który był poddany ocenie biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii. Z opinii tych biegłych wynika, że ubezpieczona cierpi na zaburzenia osobowości i zachowania z wtórnych osłabieniem funkcji poznawczych na tle organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Ponadto jest ona osobą znacząco poniżej przeciętnej w zakresie zdolności intelektualnych – ma istotnie ograniczoną zdolność do koncentracji i zapamiętywania. Czynniki te, przy współistniejącej padaczce, w znacznym stopniu naruszają sprawność funkcjonowania ubezpieczonej i powodują, że jest ona nadal ,tj. od 1 czerwca 2014r. częściowo niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 czerwca 2018r.

Analizując powyższe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinie są spójne oraz logicznie uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd stwierdził, że ubezpieczona spełnia ustawowe przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, dlatego na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.